

Casatoria, un dar din Eden

Comentariu realizat de **Alejandro Bullon**

In acest studiu vom vedea familia din perspectiva Bibliei

Pentru aceasta, ne vom intoarce in saptamana creatiei.

Exista doua institutii lasate de Dumnezeu in saptamana creatiei : prima este **Casatoria** iar a doua este **Sabatul**.

Atunci cand Adam si Eva au fost nevoiti sa paraseasca Edenul din cauza pacatului lor, au luat cu ei aceste doua institutii : Casatoria (sau Familia) si Sabatul.

Vom citi pentru inceput Geneza 2,18 si mai apoi de la versetul 21 la 25 :

“ Domnul Dumnezeu a zis: *“Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.”*

Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.

Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.

Și omul a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie”, pentru că a fost luată din om.”

De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.

Omul și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine.”

Aceasta este istorisirea crearii Evei.

Totusi, aici trebuie facuta o subliniere ; in capitolul 1 exista o fraza care se repeta : **“Dumnezeu a vazut ca lucrul acesta era bun”** . Textul pe care l-am citit insa are exact opusul acestei fraze - **Dumnezeu a vazut ca nu era bine - “Nu este bine...”** . Ce anume nu era bine?

“Nu este bine ca omul să fie singur;”

Si aici avem un aparent conflict. In mijlocul a tot ceea ce era bun, apare ceva ce nu era bun. Care era acest lucru?

N-a fost oare Dumnezeu cel care L-a creat pe Adam singur? Acum, El descopera ca acest lucru NU era bun...? Oare chiar nu Si-a dat seama decat atunci cand l-a vazut trist privind la toate animalele care aveau o pereche?

O astfel de gandire nu este una constructiva.

Daca Dumnezeu a creat toate animalele in perechi, e clar ca si crearea Evei era in planul Sau.

Spre deosebire de crearea animalelor, crearea lui Adam si a Evei au fost diferite. Dumnezeu n-a folosit doar puterea cuvintului ci s-a folosit de propriile Sale maini.

Omul a devenit asadar o creatie artizanala a lui Dumnezeu.

In cazul lui Adam, Dumnezeu si-a murdarit mainile de tarana, in cazul Evei, de sange.

Concluzia „ **Nu este bine ca omul sa fie singur** ” nu este una la care Dumnezeu ajunge vazandu-l pe Adam singur ci este o concluzie facuta pentru a evidentia valoarea casatoriei!

Trecem acum la a doua parte a acestui studiu.

Eva, trebuia sa fie creata pentru ca fiinta umana era imaginea asemenarii cu Dumnezeu. Ce inseamna acest lucru?

In Dumnezeu putem vedea unitatea a trei persoane diferite. Sunt trei persoane diferite, cu caracteristici personale care formeaza un singur Dumnezeu.

Tatal nu este Fiul si nici Spiritul in acelasi fel in care Fiul nu este totuna cu Tatal si cu toate astea cei trei sunt una – acelasi Dumnezeu, dar nu aceeasi persoana.

Si in cazul fiintei umane, trebuia sa fie la fel; Adam si Eva erau doua persoane distincte, diferite, dar conform planului divin trebuiau sa traiasca la fel ca si cand ar fi fost o singura fiinta. Doua persoane distincte, cu propriile particularitati, cu propria personalitate dar nu separati!

Nu se poate vorbi de o fiinta umana completa fara a vorbi de barbat si femeie impreuna.

Acesta este unul dintre aspectele in care fiinta umana a fost facuta dupa asemanarea cu Dumnezeu!

Cu toate astea nu ar trebui sa se caute intelegerea unitatii lui Dumnezeu in asemanarea cu unitatea dintre barbat si femeie.

Adam si Eva erau diferiti dar in acelasi timp complementari. **„Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.”**

Ce inseamna **„ajutor potrivit”** sau **„ajutor”** ? Multi cred ca **„ajutor”** inseamna **„asistent”** cu alte cuvinte ca Omul este pe locul I, principal, iar femeia este o asistenta, un ajutor. Acest lucru nu este adevarat. Rationamentul acesta scade din valoarea femeii si adauga valoare in plus barbatului; si atunci ajungem la concluzia ca Dumnezeu nu i-ar fi creat egali.

Pentru o mai buna intelegere a conceptului biblic in ceea ce priveste cuvantul **„ajutor”** haideti sa citim Psalmul 146,5 :

„Ferice de cine are ca ajutor pe Dumnezeul lui Iacov, ferice de cine-și pune nădejdea în Domnul Dumnezeul său!”

Termenul folosit aici in ebraica este „ezer” si este acelasi cu cel folosit in Geneza care inseamna „cel care vine sa scape din pericol, salvatorul ”.

Acesta este sensul corect si deplin al termenului „ajutor”.

Sa mergem putin mai departe. Cand Dumnezeu il trezeste pe Adam din somn si acesta o vede pe Eva, Adam compune o frumoasa poezie.

In ebraica ceea ce spune Adam este sub forma de poezie : „**Lată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea!**”

Omul fata in fata cu femeia, o recunoaste ca fiind egalul sau, os din oasele lui, carne din carnea lui. In Eva, Adam recunoaste propria sa umanitate.

In acelasi timp, surprins, recunoaste noutatea din ea, ceea ce o diferentia pe ea de el.

Plecand de la o origine comuna, cei doi se vor dezvolta diferit, distinct, particular si fiecare din ei va avea propriile caracteristici dar, vor fi una.

Insa aceasta dezvoltare va fi posibila doar atunci cand cei doi vor fi una. Unitatea este compusa din doi care lucreaza impreuna si spre deosebire de uniformitate, unitatea recunoaste diferentele.

Barbatul si femeia nu-si pierd individualitatea si in acelasi timp sunt una.

Fiecare il priveste pe celalalt de pe aceeasi treapta; niciunul nu se simte superior sau inferior. Aceasta realitate este exprimata prin versetul 25 : „**Omul și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine .**”

Barbatul si femeia se recunosc in nevoia lor de a se completa reciproc si nu se rusineaza. Ei nu-si ascund goliciunea ci o recunosc, completandu-se unul pe celalalt. Barbatul si femeia vad clar ca plinatatea propriei fiinte se realizeaza prin existente unui trup fara parti separate – ceea ce se intampla atunci cand ne ascundem goliciunea. In uniunea dintre barbat si femeie nu este loc pentru rusine pentru ca barbatul si femeia recunoscand ca au nevoie unul de altul, nu renunta la individualitatea lor. Cei doi sunt una.

Si “**De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.**”

In a treia parte a studiului vom descoperi sfatul lui Isus pentru o casnicie fericita.

Sa citim dar Marcu, 10,7-9 :

“**De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa.**

Și cei doi vor fi un singur trup. Așa că nu mai sunt doi, ci sunt un singur trup.

Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă. ’”

Exista doua ganduri interesante in acest text : **primul** este cel al unitatii, al caracterului particular; in casnicie, un trebuie sa intervina nimeni – nici macar parintii, in special parintii. Nu este scris numarul de camine distruse din cauza ca sotul sau sotia un au taiat cordonul ombilical cu care erau legati de parinti.

A trai separati de parinti este un principiu biblic stabilit in Eden si aprobat de Domnul Hristos!

Al doilea gand spune despre casnicie ca trebuie sa dureze pana ce moartea ii va desparti.

Probleme exista in orice casnicie. Doua persoane diferite nu traiesc impreuna fara ca sa apara probleme dupa aparitia pacatului si deformarea caracterului.

Casnicia este o scoala unde niciodata nimeni nu iese absolvent! E nevoie de crestere continua. Si aceasta crestere implica renuntare, iertare, acceptare.

Pavel a vorbit si el despre casatorie; sa vedem in Efeseni 5, 25-27 :

„Bărbaiților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.”

Ce frumos prezinta aici Pavel principiul altruismului, al daruirii de sine, al sacrificiului!

Ca sa iubesti ca Hristos, trebuie sa fii in permanenta legatura cu El.

Doar cand caracterul lui Hristos se oglindeste in fiinta umana, aceasta va putea iubi asa cum Hristos si-a iubit biserica si doar atunci va putea renunta si va fi capabila de sacrificiu, de a se darui pe sine. Si aceasta daruire de sine va nutri cresterea amandurora in mijlocul familiei.

Sa trecem si la partea a patra a studiului nostru.

Aceasta trateaza puritatea sexuala din casnicie.

In principiu, trebuie sa avem in vedere ca sexul in cadrul casatoriei este una dintre cele mai pure, curate si sfinte lucruri pe care Dumnezeu le-a lasat.

Sexul este atat de pur pentru Dumnezeu ca in Vechiul Testament cand acesta si-a marcat poporul Sau, nu l-a marcat pe frunte, nici in inima, nici pe mana ci l-a marcat pe organul sexual prin intermediul circumciziunii.

In Noul Testament pentru a ilustra relatia pura pe care dorea s-o aiba cu Biserica, Isus se foloseste de ilustrarea relatiei conjugale intre sot si sotie.

Pentru Dumnezeu sexul este pur, sacru, curat!

Dar pentru ca acesta sa fie asa cum l-a randuit Dumnezeu, trebuie sa fie in cadrul casniciei, intre un barbat si o femeie.

Sa citim dar Matei 5,27-30 :

„ Ați auzit că s-a zis celor din vechime: „Să nu preacurvești.”

Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască, a și preacurvit cu ea în inima lui.

Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.

Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazii în păcat, taie-o și leapăd-o de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă. ”

Aceasta declaratie a lui Isus in aparenta este foarte dura, extrema!

Cum adica sa-ti scoti ochiul daca te face sa pacatuiesti?

Daca Isus – Domnul milei si al dragostei a spus, inseamna ca merita sa meditam putin asupra acestor lucruri.

Ajungem si la finalul acestui studiu unde vom vedea o parte din lucrurile care deja le-am spus.

Relatiile conjugale si Casatoria sunt folosite de Dumnezeu atat in Noul cat si in Vechiul Testament ca simboluri ale relatiei de dragoste, unitate si fidelitate pe care El doreste sa le aiba cu Biserica Sa. Atat de mult sunt folosite aceste simboluri incat gasim deseori femeia infidela ca simbol al bisericii care L-a tradat.

Cartea Osea este un exemplu foarte bun!

Inainte de a intra pe taramul fagaduintei, poporul Israel trebuia sa treaca pe teritoriile pagane ale popoarelor care nu-L cunosteau pe adevaratul Dumnezeu si priveste avertizarea pe care le-o face Dumnezeu in Exodul 34,15-16 :

“Ferește-te să faci legământ cu locuitorii țării, ca nu cumva, curvind înaintea dumnezeilor lor și aducându-le jertfe, să te poftească și pe tine și să mănânci din jertfele lor, ca nu cumva să iei din fetele lor neveste fiilor tăi, și astfel, fetele lor, curvind înaintea dumnezeilor lor, să târască și pe fiii tăi să curvească înaintea dumnezeilor lor.”

Ce porunca deosebita!

Atunci cand poporul lui Dumnezeu ii este credincios, El se foloseste de relatiile conjugale ca simbol al uniunii intre El si fiii Sai.

In functie de purtarea copiilor Lui, Dumnezeu se foloseste de fidelitatea sau infidelitatea matrimoniala ca simbol.

Acest lucru ne vorbeste despre importanta alegerii.

Dumnezeu ne-a creat liberi, ne-a dat libertatea!

Libertatea de a alege sau de a refuza.

In orice moment din vietile noastre luam decizii! Spre bine, sau spre rau!

Inclusiv pentru a crede in creatiune ca manifestare a puterii si iubirii lui Dumnezeu sau, din contra, a crede ca totul este rodul hazardului, al intamplarii.

Casatoria ramane insa o parte a creatiunii, pura, sfanta si binecuvantata – un cerc de protectie, de iubire si de ocrotire pentru fiinta umana.

Domnul sa te binecuvanteze!